

ตำนานแห่ง วังเทเว湿ม

สันต์ชัย

ในโอกาสอันเป็นมงคลยิ่งที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในพิธีเปิดต่าหนักใหญ่ วังเทเว湿ม ในวันเสาร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงขอนำท่านผู้อ่านเข้ามาร่วมผ่านทางด้วยอักษรและภาพด้วย เพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนลับผ่านจังหวัดจริงในอีกไม่นานวันนี้แล้ว

ในฉบับนี้จะให้ผู้อ่านนัมต่าหนักใหญ่ของวังเทเว湿ม ก้าวตามล่าหัวบรรยายละเอียดถ่องแท้ๆ ที่น่าสนใจเป็นอย่างมากเกี่ยวกับสถาบันกรรมและภารกิจต่าหนัก จะได้เล่าในฉบับถัดไป

กีฬา

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาญาณก้าเจ้าฯ ได้พระราชทานพระราชทรัพย์เพื่อสร้างวังเทเว湿มให้เป็นที่ประทับของสมเด็จพระบรมราชวงศ์เชื้อ กรมพระยาเทวะวงศ์ฯ ในการพระราชทานด้วยพระบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบรมราชโองการที่ ๑๘๙๗ และคับแคนบแล้ว วังเทเว湿มเริ่มก่อสร้างในปี ๒๕๔๗ แล้วเสร็จในปี ๒๕๖๔ สมเด็จฯ กรมพระยาเทวะวงศ์ฯ โปรดการและครอบครัวให้เดินทางประทับที่นี่ในปีเดียวกันนั้น โดยได้ทรงบำเพ็ญพระราชทานต่าหนักใหม่ พร้อมฉลองพระขันมาตรน ๖๐ ปี ในวันที่ ๑๑-๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ในงานนี้พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาญาณก้าเจ้าฯ ได้มีพระมหากรุณาฯ เสด็จพระราชดำเนินมาทรงร่วมงานด้วยทั้งสองวัน สมเด็จฯ กรมพระยาเทวะวงศ์ฯ โปรดการประทับที่วังแห่งนี้ครบ Jenkins ๓๐๗ ปี ในปี ๒๕๖๖

เก็บต่าหนักใหญ่

ด้านหน้าต่าหนักมีรูปปูนปั้นห้างพาสีดำตั้งบนแท่น รูปนี้มีมาจากการกว้างสะพานด้าน ล้านนิษฐุรานว่าเป็นการแสดงสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนงเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ ด้วยว่าห้างเป็นเครื่องหมายแห่งเจ้ากรรมท่าม้าแต่เดิม ห้างเข้าต่าหนักทำมุขยื่นออกมานเป็นตัวของขันที่ ๒ พร้อมกับต่าหนักที่เป็นประทุน (Canopy) มีเสากลมที่หัวที่ ๔ มุนฯ ละ ๑ ตัน ขอให้สังเกตหัวเสาที่ม้วนปลายเป็นกันเหล็ก เรียกว่า เสาแบบไอโอนิก (Ionic) บนเฉลียงของขันที่ ๒ มีประดับและหน้าต่าง เป็นกรอบไม้กฤษณะจากศิลปะ ขนาดตัววายเสารองผนังห้างคละกันหัวหัว เหลาเป็นแบบประยุกต์แปลกดตา มองดูขึ้นไปบนเฉลียงของขันที่ ๑ ซึ่งเป็นเฉลียงค่อนห้างแคบ มีจุดเด่น คือ ห้างประดุจห้องสวดมนต์ ผนังลึกออกไป ด้านบนตกแต่งด้วยปูนปั้นรูปเปลือกหอย ซึ่งดูว่ามีลักษณะคล้ายจุดที่วังบางขุนพรหม ห้างหุ้มเปลือกหอยมีเส้าอิงนั้นอยู่หัวหัว เหลาเป็นลายปูนปั้นประยุกต์จากเสาแบบคอรินธิก (Corinthian) เหนือหัวเสาทำเป็นหัวแขนกันหอยรองรับหลังคามุขหน้าหัวแมมด้า ลัดขึ้นไปเป็นขันที่ ๔ ซึ่งมีเพียงห้องใหญ่ห้องเดียว เดิมเป็นห้องพระ และเก็บพระอธิษฐาน เหนือหลังคานเป็นคาดฟ้า มีกระถางด้นไม้ปูนน้ำมน้ำ ราวนะเบียง ๔ กระถาง ห้องนี้ กระถางเดิมหมดสภาพแล้ว ปูนหัวนี้

ท้องหล่อขึ้นมาใหม่ตามแบบเดิม

บริเวณภายนอกบ้านวีจิตที่นาขมอึก คือ ปีกด้านหน้าของบ้านทั้งสองด้าน ตกแต่งด้วยหน้าต่างที่แตกต่างกัน แบบ คือ ขั้นล่างเป็นหน้าต่างกันสามชั้น แบบทรง ขั้นที่ ๒ เป็นหน้าต่าง กันสามชั้นแบบหน้าจั่ว และขั้นที่ ๓ เป็น หน้าต่างที่มีช่องแสงแบบโค้ง มีเส้น ลวดลายบุบบันน์โค้งเหนือนหน้าต่าง

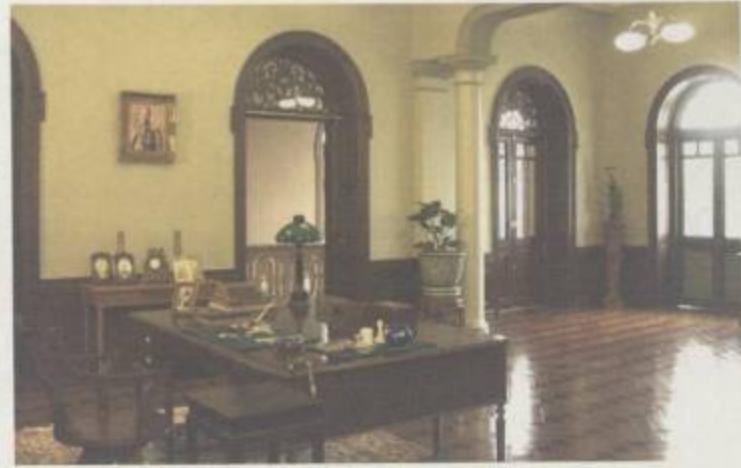
ขณะเดียวกัน ขอให้สังเกตได้ ก้าวเดินของขั้นที่ ๒ และ ๓ ซึ่งจะเป็นช่วงระหว่างอาคาร มีลักษณะ บุบบันน์เป็นไปร่อง ด้านในมีบานเลื่อนเพื่อเปิดและปิดได้ ทางทิศใต้ของ หน้ากากจะเห็นระเบียงไม้เล็กๆ ทาสีเขียว อันเคยเป็นห้องบรรทมห่าน หัวของวัง จากมุมนี้จะเห็นหน้าต่างทั้งสามแบบໄลรีบกันลงมาอย่าง

สวยงาม

ภายในต่าหัก

เริ่มจากบันไดทางขึ้นด้านหน้าเป็นพื้นหินอ่อน มีอยู่ ๖ ขั้น พื้นขั้นล่างยกกระดับสูงจากระดับ ถนนประมาณ ๑.๓๐ เมตร ประดิษฐ์เป็นบานไม้ ลูกฟักไม้สัก อันเป็นลักษณะบานประดิษฐ์ของ ทั้งด้านหน้า เพียงแต่เป็นบานทึบหรือกรุ กระฉกใส่สายบุน្ញในเนื้อกระจากเท่านั้น ข้าง ประดิษฐ์ทั้งสองด้านตกแต่งด้วยเสาสี่เหลี่ยมคู่ ติดผนัง รูปแบบคลิปปะของเสาเป็นแบบทัสกัน (Tuscan) เมื่อเข้าสู่ภายในด้านหน้าเป็น ห้องพระโรงขนาดไม่กว้างเท่าไรนัก พื้นเป็น ปาร์เก็ตไม้สักและไม้แดงลับลายก้างปลา พื้นแบบนี้เป็นมาตรฐานเหมือนกันทุกห้อง ส่วนทางเดินในอาคารนั้นเป็นพื้นหินอ่อน มีการ ตกแต่งผนังด้วยเสาอิงแบบทัสกัน และใช้ชั้น โถงคล้าย Palladian Style ตามแนวทางเดิน และขอนแนะนำว่าตั้งแต่เข้าสู่ห้องพระโรงหน้า โปรดสังเกตคุณภาพเด่น ซึ่งเป็นบุบบันน์หล่อ ลวดลายแบบตะวันตก มีลายแบบต่างๆ กัน ถึง ๑๒ ลาย ลายเด่านี้หากไปขึ้นที่ดีก หม่องม้าย (อาคาร ๑) และเรือนแพ ก็คุ ราวกับจะสร้างให้สวยงามกลมกลืนกัน

ภายในด้านหลังใหญ่มีห้องสำหรับล้วงถัง ๔ ห้อง ห้อง ก่ออิฐปูนังจะกรุด้วยไม้สักยอดสีโอลิດตั้งแต่บัวเชิงผนังขึ้นไปถึงใต้ ห้องหน้าต่าง สูงราว ๗๐ ซ.ม. ช่องลมหนึ่งประดิษฐ์เป็นไม้แกะสลัก ลวดลายพรรณพุกษามาแบบไปร่อง บัวก็เป็นลายเรขาคณิต มีทั้งลีนถึง ๑๒ แบบ หวานให้ชุมได้เพลินเข่นเดียวกับลายเด่น ล้วนห้องอื่นๆ ก็ตกแต่งด้วยบัวเชิงผนังสูงราวหนึ่งคิบโดยรอบเท่านั้น

ขั้นที่ ๑ มีห้องสำหรัญ ๑ ห้อง ห้องกลางของด้านหน้า เดิมเป็น ห้องรับแขก สถาปัตย์ได้ปรับปรุงเป็นห้องรับรองมีชื่อห้องว่า "เทวะวงศิริเมธี" ส่วนทางทิศใต้เดิมเป็นห้องบิลเดียด สถาปัตย์ ได้จัดเป็นห้องแสดง พระประวัติท่านอดีตเจ้าของวัง ซึ่งห้อง "เทวลดิตย์สถาพร" ห้องด้าน ทิศเหนือเดิมเป็นห้องเสวย จะจัดทำเป็นห้องอนรักษ์โบราณสถาน ภายใน สถาปัตย์ ชื่อ "บุราณสถานบุรุษ" ห้อง ๓ ห้องนี้ทาสีฟ้า

ขั้นที่ ๒ มีห้องที่ตกแต่งสวยงามที่สุดของด้านหน้า เดิมใช้รับรอง พระบรมราชค์ สถาปัตย์ จึงจัดเป็นห้องรับรองแขกสำหรับบุคคลสำคัญ ซึ่งห้อง "เทพไทรประทานพร" ห้องนี้กรุนังด้วยลูกฟักไม้สักตั้งแต่บัว เชิงผนังดึงกรอบห้องแสง สูง ๒.๑๒ เมตร ชั้นประดิษฐ์หน้าต่างก็ทำจาก กาวห้องอื่น และเป็นห้องที่ทาสีขาวเพียงห้องเดียว อันเป็นสีวันประดิษฐ์ ของสมเด็จฯ กรมพระยาเทวะวงศิริโรบกิจ ห้องข้างๆ ซึ่งห้อง "สบลมานฤทธิ์" ใช้เป็นห้องสังสรรค์ผู้บุริหารระดับสูง อีกห้องที่จะ เป็นคลังแห่งปัญญาของวังเท wahewm คือ "ห้องโนดรับปัญญา" เพื่อใช้ เป็นห้องบรรยาย เสวน่า เป็นอาทิ

ขั้นที่ ๓ ห้องบรรทม และห้องทรงพระอักษร ห้องบรรทมทาง สีเขียวอ่อนเย็นตา เคยมีกระจากรอบสีเหลี่ยมบานใหญ่ติดผนังด้าน ทิศตะวันตก มีระเบียงไม้เล็กๆ อยู่ด้านทิศใต้ ใกล้ห้องบรรทมเป็น ห้องทรงพระอักษร ห้องใช้เป็นห้องสมุดด้วย โดยทาสีเขียวอ่อนเข้มกัน ห้องนี้เดิมมีกระจากร่องบานลักษณะเหมือนกันติดตั้งอยู่ตรงข้ามกัน บานข้างนี้ยังอิกจุกด้วยที่มีความสวยงามแต่อยู่ลับสายตา คือ ประดิษฐ์ บานไม้ลวดลายแบบไปร่องกรุกระจากหน้าบันไดด้านทิศเหนือ

จากขั้นที่ ๑ มีช่องบันไดแคบๆ เป็นบันไดแบบเดียนเข็นไปยัง ขั้น ๒ อันเคยเป็นห้องพระ ซึ่งเดิมเป็นห้องเดียวโล่งๆ ไม่มีการตกแต่ง ใดๆ พื้นเป็นพื้นไม้สักเข้าลิ้น ป้าจุนันได้ทำการย้ายซองประดิษฐ์ใหม่ให้ เข้ากับประดิษฐ์นี้ใช้สอย แล้วแบ่งซองออกเป็นสองห้อง ขั้นที่ ๓ และ ขั้นที่ ๔ จะเป็นที่ทำการของพิพิธภัณฑ์ สถาปัตย์ จากขั้น ๔ มีบันไดไม้ขึ้นสู่ คาดฟ้า อันจะเห็นทิวทัศน์แม่น้ำเจ้าพระยา ในมุมมองที่สวยงาม วังเท wahewm แห่งนี้

(โปรดอ่านต่อหน้าหน้า)

เอกสารอ้างอิง

- รายงานการสำรวจเมืองที่อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา สถาปัตย์ จังหวัดเชียงใหม่ ๒๕๔๓
- นายประสาร เมืองอุทัยรัตน์ ช่างหกคนเมืองเชียงใหม่ สวนสาธารณะที่วังเท wahewm